

РЕШЕНИЕ

№ 968

гр. Добрич, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Великова

при участието на секретаря Криста Ст. Кирова
като разглежда докладваното от Анна Великова Гражданско дело № 20223230101142 по описа за 2022 година

и, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството по делото е образувано по повод искова молба на С. Р. Х. ЕГН *****, село В., ул. ***, с която против „ОТП ФАКТОРИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК *****, град С., район С. бул. "****" № **, ет. ***, са предявени иски с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 439 от ГПК за установяване, че ищцата не дължи на ответника следните суми по изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д.№ 5187/2011г. по описа на Добрички районен съд, въз основа на който е образувано изп.дело № 135/2016г. по описа на ЧСИ Д. И. с район на действие Окръжен съд - Добрич: - 841.02 лв., представляваща неиздължена главница по договор за кредит № **/*** от ***г. ведно със законната лихва, считано от 27.10.2011г. до окончателното погасяване на задължението; - 125.45 лв., представляващи договорна лихва за периода от 15.10.2010г. - 25.10.2011г.; - 57.71 лв. - наказателна лихва за периода 17.02.2011г. - 25.10.2011г.; - 125 лв. - съдебно деловодни разноски /държавна такса и юрисконсулско възнаграждение/, поради изтекла погасителна давност в периода от 27.10.2011г. до 27.10.2016г.

Исковете се основават на следните обстоятелства: през месец октомври 2011г. ответникът по делото е подал до Районен съд - Добрич заявление за

издаване на изпълнителен лист на основание чл. 417 от ГПК срещу длъжниците Е. Ю. Х. /кредитополучател/ и С. Р. Х. /поръчител/. Въз основа на заявлението е образувано ч. гр. дело № 5187/2011г. по описа на ДРС и съответно е издаден изпълнителен лист. Длъжниците са осъдени солидарно да заплатят на „Банка ДСК“ ЕАД следните суми: 841.02 лв., представляваща неиздължена главница по договор за кредит № **/** от ***г. ведно със законната лихва, считано от 27.10.2011г. до окончателното погасване на задължението; 125.45 лв., представляващи договорна лихва за периода от 15.10.2010г. - 25.10.2011г.; 57.71 лв. - наказателна лихва за периода 17.02.2011г. - 25.10.2011г.; 25 лв. - държавна такса; 100 лв. - юрисконсулско възнаграждение. Въз основа на издадения изпълнителен лист през м. юни 2016г. е образувано изпълнително дело № 135/2016г. по описа на ЧСИ Д. И.. Предвид това, че през 2012г. „Банка ДСК“ ЕАД е сключило с ответника по делото договор за цесия, вискател по изпълнителното дело към момента е „ОТП ФАКТОРИНГ БЪЛГАРИЯ“ АД. През 2018г. ищцата по делото била уведомена, че общото задължение по изпълнителното дело е около 3000 лева. Ищцата счита, че така посочените по-горе задължения към настоящия момент са погасени по давност и като такива са недължими. Давността е започнала да тече от влизане в сила на заповедта за незабавно изпълнение - **27.10.2011г.** и съответно е изтекла на **27.10.2016г.** През този период от страна на кредиторите „Банка ДСК“ ЕАД и съответно „ОТП ФАКТОРИНГ БЪЛГАРИЯ“ АД не са предприети действия, е които давностният срок да бъде прекъснат. Подадената от вискателя и ответник в настоящото производство молба за образуване на изпълнителното дело е била нередовна по смисъла на чл. 426, ал. 2 от ГПК предвид това, че в същата не е посочен изпълнителен способ. Неотстраняването на нередовностите е съставлявало пречка за предприемане на каквито и да е изпълнителни действия от страна на ЧСИ. В конкретния случай, в молбата на вискателя не се съдържа искане за извършване на изпълнителни действия. Претендира се да бъде установена недължимостта на сумите.

Ответникът оспорва исковете като недопустими и неоснователни. Излага следните твърдения за възникване на задълженията на ищцата: на 25.06.2010г. между кредитора „Банка ДСК“ ЕАД, от една страна и Е. Ю. Х., от друга, възниква валидна облигационна връзка за заместване в дълга на починал титуляр от неговия наследник. Вземането е обезпечено с

поръчителството на ищцата в настоящото производство. Крайният срок за издължаване на кредита е 60 месеца, считано от датата на подписване или 25.06.2015г. Поради необслужване на задължението на 27.10.2011г. „Банка ДСК“ ЕАД подава заявление в Районен съд - Добрич за снабдяване с изпълнителни титули по реда на чл. 417 от ГПК. Образовано е ч.гр.д. 5187/2011г. по описа на РС - Добрич. По силата на издадените заповед за незабавно изпълнение № 518/27.10.2011г. и изпълнителен лист от същата дата, Е. Ю. Х. и ищцата С. Р. Х. са осъдени солидарно да заплатят подробно описаните в исковата молба суми. На 12.06.2012г. между „Банка ДСК“ ЕАД и „ОТП Факторинг България“ ЕАД е подписан договор за покупко-продажба на вземания (цесия), по силата на който „Банка ДСК“ ЕАД прехвърля на „ОТП Факторинг България“ ЕАД пакет от вземания, ведно с всички привилегии, обезпечения и други принадлежности. Сред тези вземания е и това срещу Е. Ю. Х. и С. Р. Х..

Ответникът отправя искане за прекратяване на производството по делото, евентуално отхвърляне на исковете и излага следните възражения по тяхната допустимост и основателност: исковете са недопустими, тъй като се основат на преклудирано възражение и неоснователни, тъй като за вземанията не е изтекла погасителната давност.

Не оспорва твърденията на ищцата досежно образуване на изпълнително дело от цесионера. Твърди, че след датата на цесията с кредитополучателя са водени преговори за доброволно погасяване, следствие на което е подписано извънсъдебно споразумение от 19.03.2013г. В изпълнение на споразумението по сметка на кредитора са постъпили суми за погасяване на дълга, както следва: на 20.03.2013г. – 50 лв; на 19.04.2013г. – 50 лв; на 22.05.2013г. - 50лв.; на 20.06.2013г. – 50 лв; на 25.07.2013г. – 50 лв. С подписаното от страните извънсъдебно споразумение на практика е извършено признаване на вземането на длъжника като на основание чл.116, буква а) от ЗЗД погасителната давност е прекъсната, вкл. с всяко от извършените по сметка на дружеството плащания в изпълнение на споразумението.

Тъй като длъжникът е преустановил плащанията по извънсъдебното споразумение, ответникът образувал при ЧСИ Д. И., рег. № *** на КЧСИ изпълнително дело № 135/2016г. В хода на изпълнителното производство, на

25.07.2016г. заповедта за незабавно изпълнение е връчена лично на ищцата С. Р. Х.. Ответникът оспорва твърдението на ищцата, че заповедта е влязла в законна сила още на 27.10.2011г. (датата на издаването ѝ). Влизането в сила на заповедта съвпада с изтичане на 14-дневния (към онзи момент) срок за подаване на възражение по чл. 414 от ГПК, начинаей от датата на връчване. В случая заповедта за незабавно изпълнение е връчена лично на ищцата на 25.07.2016г., последната не е подала възражение по чл. 414 от ГПК, и заповедта за незабавно изпълнение е влязла в сила спрямо нея на 11.11.2016г. като всички възражения, с които ищцата е разполагала към тази дата, понастоящем са преклудирани. Преклудирано е възражението на ищцата за погасяване по давност на вземането преди влизане в сила на заповедта за изпълнение, на което се основава предявеният от нея иск. Не са налице новонастъпили след влизане в сила на заповедта факти, на които ищцата да основава предявения отрицателен установителен иск по чл. 439 от ГПК, което от своя страна води до неговата недопустимост.

По същество счита, че погасителната давност за процесните вземания не е изтекла и исковете са неоснователни. Представя като доказателства молби за принудителни изпълнителни действие с входящи номера: 2601/15.05.2018г.; 1829/27.02.2020г.; 2998/29.03.2021г.; 652/21.01.2022г., от които е видно, че изпълнителни действия срещу ищцата са искани от взыскателя, респективно е поддържана висящността на изпълнителното производство и регулярно е прекъсвана давността за вземането със следните действия: опис на движими вещи - насрочен 08.08.2016г.; налично едно плащане по изпълнителното дело, преведено на взыскателя 11.2016г., без данни за вносител; 15.05.2018г. - наложен заповор на банкови сметки в Банка ДСК; 28.11.2018г. - наложен заповор в Юробанк и еф джи груп; насрочен опис на движими вещи; 27.02.2020г. – опис на движими вещи; 22.03.2021г. - заповор на банкови сметки; 19.03.2022г. - заповор на банкови сметки в Ти Би Ай Банк.

Оспорва твърдението на ищцата, че погасителната давност за вземанията е изтекла на основание чл. 110 и сл. от ЗЗД. По отношение на вземания, произтичащи от договора за кредит, важи петгодишната давност по чл. 110 от ЗЗД. Заповедта за изпълнение е влязла в сила спрямо ищцата още на 11.11.2016г. След влизане в сила на заповедта за изпълнение спрямо длъжника за вземането, за което е издадена тази заповед се прилага общата 5-годишна погасителна давност (чл.117, ал. 2 от ЗЗД). С прекъсването на

давността с всяко от горепосочените действия по изпълнението е започнал да тече срок на нова погасителна давност и този срок не е изтекъл към момента на предявяване на исковата молба, нито понастоящем.

Добричкият районен съд, като прецени събраните доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Исковете са отрицателни установителни с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 439 от ГПК, с които ищецът твърди, че не съществува претендирано от ответника право на парично вземане и при който иск тежестта за установяване съществуването на оспореното право се носи от ответника, а ищецът следва да докаже настъпилите след влизане в сила на акта, въз основа на който е издаден изпълнителният лист, правопогасяващи вземането факти. Прекъсване и спиране на давностния срок подлежи на доказване от ответника.

Безспорно е между страните, че на 25.06.2010г. е сключен договор за заместване на длъжник от трето лице по договор за кредит **/***от ***г. между „Банка ДСК“ ЕАД и Е. Ю. Х., както и че на същата дата между кредитора и ищцата С. Р. Х. е сключен договор за поръчителство за обезпечаване изпълнението му. На 27.10.2011г. „Банка ДСК“ ЕАД е подало заявление пред Районен съд - Добрич за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК против двамата длъжници, въз основа на което е образувано ч.гр.д. 5187/2011г. Издадена е заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК № 518/27.10.2011г. и изпълнителен лист от същата дата следните суми: 841.02 лв., представляваща неиздължена главница по договор за кредит № **/*** от ***г. ведно със законната лихва, считано от 27.10.2011г. до окончателното погасване на задължението; 125.45 лв., представляващи договорна лихва за периода от 15.10.2010г. - 25.10.2011г.; 57.71 лв. - наказателна лихва за периода 17.02.2011г. - 25.10.2011г.; 25 лв. - държавна такса; 100 лв. - юрисконсулско възнаграждение.

Няма спор между страните, че на 12.06.2012г. между „Банка ДСК“ ЕАД и „ОТП Факторинг България“ ЕАД е подписан договор за покупко-продажба на вземания (цесия), в т.ч. и тези срещу Е. Ю. Х. и С. Р. Х.. Без значение за спора е постигнатото на 19.03.2013г. извънсъдебно споразумение между новия кредитор и главния длъжник, защото ищцата (поръчител - солидарно

отговорна) не е участвала в подписването му (по арг. от чл. 141 и чл. 125 от ЗЗД).

По молба на „ОТП Факторинг България“ ЕАД от **09.06.2016г.** е образувано изпълнително дело № 20169010400135 по описа на ЧСИ Д. И.. По ч.гр.д. 5187/2011г. по описа на Районен съд - Добрич е постъпил, на основание чл. 418, ал. 5 от ГПК, препис от поканата за доброволно изпълнение до С. Р. Х., ведно с приложена заповед за изпълнение, **връчена на 25.07.2016г.** Възражение по чл. 414, ал. 1 в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК – тогава двуседмичен, не е подадено от този длъжник (справка с ч.гр.д.№ 5187/2011г.). Съгласно чл. 416 от ГПК, с изтичане на срока за възражение заповедта е влязла в сила – **на 09.08.2016г.**

След събиране на писмените доказателства по делото се установява, че предявените иски са отчасти процесуално недопустими – относно наведените факти за изтекла погасителна давност в периода **от 27.10.2011г. до 09.08.2016г.**, а това обуславя частичното прекратяване на производството по делото на основание чл. 130 от ГПК. Съображенията за това са следните:

Правото на длъжника в изпълнителното производство да оспори вземането по изпълнението е признато с разпоредбата на чл. 439, ал. 1 ГПК. Искът е средство за защита на длъжника срещу материалната незаконосъобразност на принудителното изпълнение, но при конкретно посочени от закона предпоставки. Оспорването на изпълняемото право от длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. От значение за допустимостта на исковата защита по чл. 439 от ГПК след издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по чл. 417 и чл. 418 от ГПК е това с настъпването на какви факти ищецът обосновава искането си – дали те са се осъществили преди или след влизането в сила на заповедта за изпълнение. Искът е допустим, когато ищецът обосновава недължимостта на задълженията си с факти, настъпили след влизане в сила на заповедта и е недопустим, когато се основава на осъществили се преди това факти. В настоящия случай е налице приключило заповедно производство, с изтичане на срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК за писмено възражение срещу заповедта за изпълнение по ал. 1 на същия текст, след което тя е влязла в сила (съгласно чл. 416 от ГПК). В исковата молба

ищцата твърди, че давността е започнала да тече **от 27.10.2011г.** (датата на издаване на заповедта и изпълнителния лист, посочена от нея като дата на влизане в сила на заповедта за незабавно изпълнение) и съответно е изтекла **на 27.10.2016г.**, като молбата на кредитора до съдебния изпълнител за образуване на изпълнително производство, отправена преди последната дата, не е прекъснала течението ѝ, защото не е била редовна. Когато ищецът обосновава правния си интерес от защитата по реда чл. 439 от ГПК с факти, които са настъпили преди приключване на производството, в което е издаден изпълнителния лист, установителният иск е недопустим. За да се позове на срока на погасителната давност, започнал да тече от изискуемостта на вземанията, за които има издадени заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК и изпълнителен лист, длъжникът разполага с възможността за защита чрез възражение по чл. 414, ал. 1 от ГПК и е следвало да упражни това свое право в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК, съответно да противопостави възражението си за погасяване на вземанията при предявени от кредитора установителни иски по чл. 422 вр. чл. 415 от ГПК (такъв е спорът, разрешен с решение № 118 от 12.12.2019г. на ВКС по т. д. № 2288/2018г., II т. о., ТК, в което е прието, че кредиторското бездействие след издаване на изпълнителния лист обосновава течението на погасителната давност в периода на висящността на спора по чл. 422 от ГПК, т.е. преди влизане в сила на заповедта за изпълнение). Като не е упражнила правото си по чл. 414, ал. 1 от ГПК, С. Р. Х. се е лишила от всички свои възражения срещу изпълнението, основани на факти, настъпили преди изтичане на двуседмичния срок по чл. 414, ал. 2 от ГПК (т.е. преди влизане в сила на заповедта за изпълнение, съгласно чл. 416 от ГПК). Оспорването на вземането по изпълнението се основава отчасти на факти (за периода от **27.10.2011г. до 09.08.2016г.**), които са настъпили преди изпълнителната сила на заповедта за изпълнение по чл. 418 от ГПК да се стабилизира окончателно – с изтичане на срока за подаване на възражение по чл. 414, ал. 1 от ГПК, за което длъжникът е уведомен на 25.07.2016г. Следователно, предявените иски се основават на факти, които са били известни на ищцата, която е могла да ги посочи в срока за възражение по чл. 414 от ГПК, поради което и възможността за оспорване на фактите и обстоятелствата, относими към ликвидността и изискуемостта на вземането, настъпили преди стабилизиране на заповедта за изпълнение, се преклудира. Преклудират се и възраженията срещу основателността на претенцията и

отрицателен установителен иск, че длъжникът в заповедното производство не дължи на заявителя сумата, за която е издадена заповедта, е недопустим (така решение № 22 от 10.03.2022г. на ВКС по гр. д. № 1112/2021г., III г. о., ГК; решение № 781 от 25.05.201 г. по гр. д. № 12/2010г. на ВКС, III г. о., решение № 6 от 21.01.2016г. по т. д. № 1562/2015г. на ВКС, I т. о., определение № 635 от 30.11.2015г. по ч. т. д. № 2032/2015г. на ВКС, I т. о., постановено по реда на чл. 274, ал. 3 ГПК). Пътят за искова защита остава открит само при наличието на специалните хипотези по чл. 424 от ГПК или чл. 439 от ГПК. Новооткритите обстоятелства и доказателства са основание за оспорване на вземането по реда и в сроковете по чл. 424 от ГПК. На новонастъпили (настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение) факти длъжникът може да се позовава при оспорване на изпълнението по чл. 439 от ГПК, но такива са фактите, осъществени след влизане в сила на заповедта за изпълнение.

Изложените в исковата молба факти, на които са основани предявените иски за периода **от 27.10.2011г. до 09.08.2016г.** не са от категорията на предвидените в чл. 439 от ГПК, тъй като нямат качеството на новонастъпили (настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение) факти. Затова в тази част исковите претенции са недопустими и производството по делото подлежи на прекратяване.

В останалата им част исковите са неоснователни – **от 09.08.2016г. до 27.10.2016г.** не е изминал период от време, достатъчен за погасяване правото на принудително изпълнение на кредитора, като извън предмета на делото, очертан от ищцата в исковата молба, са предприетите от кредитора след 27.10.2016г. действия за принудително изпълнение, с ефект прекъсване на погасителната давност.

На основание чл. 78, ал. 3 вр. ал. 8 от ГПК вр. чл. 25 от Наредба за заплащането на правната помощ ищецът има право на юрисконсултско възнаграждение в размер от 100 лв., съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в частта на предявените от С. Р. Х. ЕГН *****, село В., ул. ***, против „ОТП ФАКТОРИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК *****, град С., район С. бул. "****" № **, ет. ***, искове с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 439 от ГПК за установяване, че ищцата не дължи на ответника следните суми по изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д.№ 5187/2011г. по описа на Добрички районен съд, въз основа на който е образувано изп.дело № 135/2016г. по описа на ЧСИ Д. И. с район на действие Окръжен съд - Добрич: - 841.02 лв., представляваща неиздължена главница по договор за кредит № 13/17989032 от 17.10.2008г. ведно със законната лихва, считано от 27.10.2011г. до окончателното погасяване на задължението; - 125.45 лв., представляващи договорна лихва за периода от 15.10.2010г. - 25.10.2011г.; - 57.71 лв. - наказателна лихва за периода 17.02.2011г. - 25.10.2011г.; - 125 лв. - съдебно деловодни разноси /държавна такса и юрисконсулско възнаграждение/, поради изтекла погасителна давност в периода от 27.10.2011г. до 09.08.2016г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. Р. Х. ЕГН *****, село В., ул. ***, против „ОТП ФАКТОРИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК *****, град С., район С. бул. "****" № **, ет. ***, искове с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 439 от ГПК за установяване, че ищцата не дължи на ответника следните суми по изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д.№ 5187/2011г. по описа на Добрички районен съд, въз основа на който е образувано изп.дело № 135/2016г. по описа на ЧСИ Д. И. с район на действие Окръжен съд - Добрич: - 841.02 лв., представляваща неиздължена главница по договор за кредит № 13/17989032 от 17.10.2008г. ведно със законната лихва, считано от 27.10.2011г. до окончателното погасяване на задължението; - 125.45 лв., представляващи договорна лихва за периода от 15.10.2010г. - 25.10.2011г.; - 57.71 лв. - наказателна лихва за периода 17.02.2011г. - 25.10.2011г.; - 125 лв. - съдебно деловодни разноси /държавна такса и юрисконсулско възнаграждение/, поради изтекла погасителна давност в периода от 09.08.2016г. до 27.10.2016г.

ОСЪЖДА С. Р. Х. ЕГН *****, село В., ул. ***, да плати на „ОТП ФАКТОРИНГ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК *****, град С., район С. бул. "****" № **, ет. ***, юрисконсулско възнаграждение в размер от 100 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Добрич в двуседмичен срок от връчването му на страните, а в частта, с която производството по делото е прекратено, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Окръжен съд – Добрич в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____